

strijskih oblasti. In potem se nekateri čudijo, da se je srbska propaganda razpasla.

Dijaška zarota v Tuzli. Iz Sarajeve poročajo, da je policija v Tuzli veliko študentovsko zaroto odkrila. Preiskava je že doslej dognala, da so udeleženci te zarote brezdvomno o nameravanem atentatu na prestolonaslednika dvojico vedeli. Doslej se je zaprla okoli 30 srednjekolcev; pa preiskavo se je uvedlo tudi proti posameznim profesorjem; kajti na čelu zarote v mestu Tuzla stoji neki srbski gimnazijski profesor. Protivavstrijsko gibanje na jugu narašča torej v vsakim dnevom in — naša vlada gleda hladnokrvno in čaka . . .

Styria - kolesa

največja fabrika na Avstrijskem in se priporoča po slediči ceni 130, 140, 160, 180—200 K. Zanesljivim kupcem se proda po pogodbi tudi na mesečne rate. Deli (Bestandteile), Pumpe, Šlaue, laterne, vse v veliki zalogi. Cenik se pošije resnim kupcem brezplačno. — Zaloga : 151

BRATA SLAWITSCH v PTUJU.

Dopisi.

Kozje. (Brezobzirnost.) Dne 12. t. m. se je vršila pri nas sv. birma. Ob tej priložnosti se je takoj odstranilo črne zastave, ki so bile razobčene zaradi prečlostnega umora našega rajnega prestolonaslednika. Tudi raz cerkev, pošte in šole se je črne zastave odstranilo. Pač pa se je razobčilo slovensko-srbske zastave, torej tiste barve, ki jih je nosil na svojih prsih morilec Princip, ko je prestolonaslednika Franca Ferdinanda umoril. Pošteno ljudstvo, čeprav slovensko, se je zgražalo nad tem počenjanjem. Sv. birma bi se lahko obhajala tudi brez te demonstracije. To je sramota!

Brežno. Pretekli pondeljek zjutraj ob 9. uri je 20 letna dekla Gusta Snedec raz mosta skočila v Dravo. Truplo nesrečnice so potegnili v Fali iz vode. Na mostu je pustila svoj predpasnik in molitveno knjigo. Eno uro pred smrtjo je bila v cerkvi pri spovedi.

Jazbine. Strela je udarila 4. julija popoldne v Jazbinah v viničarijo gospoda Simona Ješovnika, nadučitelja pri Sv. Ruperto, Slov. gor. V hiši so bili zbrani viničarska družina Franc in Marija Rojko, dva otroka in mati Marije Rojko. Strela je udarila neki pri dimniku. Vsi popadejo na tla. Kadar pa pridejo zopet k zavesti, zgrabitata žena in njena mati vsaka enega otroka in v strahu bitita ven. Mož pa ostane ležeči noter. Žena hiti živino izganjal s hleva, in potem zmisli na moža, kje je? Drugi ljudje ga prinesajo seveda mrtvega iz hiše. Pogreb je bil 6. julija. N. p. v. m.!

Ruše. Dragi „Štajero“! Hočem ti naznaniti od totih Ruških čukov ali pa od pevcev. Bilo je na Petrov dan in dne 29. junija. Ako so ravno vedeli, kaj se je prejšnji dan v Sarajevi zgodoval, prišli so iz Ruš na Bistrico in popevali slovenske in srbske pesmi. Ali prišla sta dva fanta, ki ljubita domovino Avstrijsko in jih vprašata, je li ne znajo, kaj se je zgodoval včeraj. Eden od njih odgovori: kaj nas to briga? Ta fanta se razklica in jih pošteeno s kamenjem obsejeta, da so radi svoja kopita pobrali in ušli proti svetim Rušam. Njih vodja je bil organist. Pič rečem: Bog daj vsem klerikalcem pamet! „Štajercianec“ v Bistrici.

Sv. Trojica v Slov. gor. Pri nas že od nekdaj, ako se gre pri kateri volitvi proti naši stanki, je vedno vse „za vero.“ Tako volijo n. pr. Zemljič, Mulečov, Lip, Kukovec itd. Roškarja, ker se gre „za vero.“ Pa tudi pri drugih stvarih je tako. Na ljudi streljati, je drugače greh pri Bogu; ako pa to klerikalec storii „je že

tako Bog hotel.“ Če klerikalec zajce krade, storii to „v dobrem namenu“ — za svoj želodec ali mošnjo — in to tedaj ni nič slabega. Pri volitvi za okrožnega zdravstvenika se je gotovo tudi „za vero“ šlo, da so pa benediktini kaplani tiste župane na volitvo k sv. Antonu spremljali in zaradi varnosti z velikim psom. Volili so tam tudi klerikalni župani v prvi vrsti dra. Weixla, kateri je v gostilni pri Mliniču zahteval, da se naj odstrani iz sobe Marijina podoba. Tista podoba je na tistem prostoru čez 50 let in še ni bila doslej nikomur na potu. V drugi gostilni pa bi se moral odstraniti Kristus, kateri je tako celo v kotu obesen in celo majhen. V tisto hišo je zahejalo v vseh letih že gotovo eden milijon ljudi vseh ver, ali nobeden še tega ni zahteval. Tedaj vsak človek, kateri ima le malo svojih misli, lahko izprevidi, ali se gre resnično za vero? Gre se le za politiko in vera jim mora biti orodje za agitacijo. Seveda bode Zemljič, kateri je glasoval za tega doktorja, od katerega „Slovenski Gospodar“ piše, da je bil pri „bratih Srbih“ in njegova kompanija agitirala pri občinskih volitvah za „vero“, po volitvi pa je vse za te . . .

Sedan, Westfalsko na Nemškem. Tudi tukaj v dalnjih krajih se je avstrijsko-ogrsko ljudstvo zelo prestrašilo velike nesreče, ki se je zgodila v Sarajevi, da so našega dobrega prestolonaslednika in njegovo soprgo umorili. Že 29. junija, ko pride avstrijsko rudarsko društvo sv. Barbare v Burn iz velikega izhoda, prinesli so na zastavi črno šlafno v opomin grozovite nesreče. Na 4. julija so bila vsa avstro-ogrskra društva poklicana na Dortmund od našega vice-konsula, da se hočemo udeležiti zadnje slovesnosti, ki se je vršila tako-le: Na kolodvoru v Dortmundu se je zbralo 11 avstrijsko-ogrskih društev z zastavami in smo se postavili v vrste in smo šli v „Propstei“-cerkev v Silberstrasse ter smo tam „front“ naredili. Tam pride naš vice-konsul z avstrijskimi oficirji in gospodo. Tudi nemški oficirji in gospodje so bili zraven, ko je vice-konsulat paradna društva sprejel. Potem gremo vsi v cerkev, v kateri smo videli pred oltarjem trugo s črnim pregnjeno in na vrhu beli križ; bilo je lepo okinčano s cvetljicami in svečami. Tukaj se je vsako društvo trikrat poklonilo z svojo zastavo. Tam pred oltarjem se postavimo v vrste in zdaj se je začela brati sv. daritev v spomin za našega dobrega prestolonaslednika in njegovo soprgo. Po blagoslovesnosti smo se zopet v vrste postavili z muziko in smo šli k stanovanju vice-konsulata; tam je bil od vsakega društva predsednik naprej poklican im smo podpisali žalostni telegram, kateri je odšel na Dunaj do našega cesarja Franca Jožefa, vladarja avstrijskih in ogrskih dežel.

Novice.

Mično novost za otroke oddaja brezplačno tvrdka Nestlé na Dunaju. To so izrezovalne dekllice, ki predstavljajo znane osebe iz pravljic v umetniško dovršenih rizbah in podajajo otroškemu srcu razvedrilno mikavnost. — Razen te novosti se na željo oddajajo ali razpošljajo tudi poskušnje Nestlé jeve moke za otroke: Henri Nestlé, Dunaj, I. Biberstrasse 2 S.

Razstrelba. Na kitajskem kanonskem parniku „Fieugši“ zgodila se je razstrelba, pri kateri je bilo 35 mornarskih kadetov ubitih. Vzrok te grozovite razstrelbe doslej še ni znan.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Poslanec Wastian bil je svoj čas od slovensko-prvaških in drugih listov hudo napadan, češ da je v neki graški knjigotržnici knjige kradel. Kdor pozna Wastiana in njegove premoženske razmere, ta mora priznati, da je bila ta obdolžitev naravnost podla. Wastian sam je napravil takoj vse korake, da je dobila sodnija priložnost, pečati se z njegovo zadevo; že to je bil najboljši dokaz čiste vesti Wastianove. Pred sodnijo je bil Wastian seveda popolnoma oproščen. S tem so prvaškim hujškačem pač njih dolgi jeziki zavezani. Mariborski občinski svet je poslanca Wastiana seveda takoj zopet za svojega podžupana izvolil. Samoumevnje je, da bodejo slovensko-prvaški listi v svoji neverjetni zagriženosti zoper nemšto vse storili,

da se podla govorica o poslancu Wastianu ne popravi, marveč še razširi. Kajti prvašta edino sredstvo v politični borbi sta laž in osebna lumperija.

„Narodni List“, glasilo že takoreč pokojne „narodne stranke“, sili se še vedno k nekemu nenaravnemu in nepotrebnu življenju. Znano je, da so ga doslej liberalne posojilnice vzdrževali. Ali tem posojilnicam gre zdaj menda samim tako slabo, da se poživlja na politične „ideale“ tistih par narodnjakarjev, ki še niso postali klerikalci. Tako je prišel „Narodni List“ v grozovite denarne zadrege. Vse lepe fraze niso ničesar pomagale, kajti denarja je manjkalo. In časopis brez denarja je tak, kakor vojak brez puške. „Narodni List“ vsled tega zdaj par tednov ni mogel izhajati. Pogrešala ga sicer živa duša ni. Ali malo dolgočasno je pa bilo političnim ljudem po Spodnjem Štajerskem vendar po tem časopisu, ki ni imel, nima in ne bo imel naročnikov. „Narodni List“ pa noče svoje mu določene usode na se vzeti; res noče izginiti, kakor da bi sploh kdaj po njem žaloval. Noče in noče. In boge kje zbral je zopet par stotakov ter se preselil v zavetisce vseh propalih slovenskih listov, — v Ljubljano. Tam pričel je „Narodni List“ zdaj zopet neko „novo življenje“. V Ljubljani se noče okrečati, iz Ljubljane hoče streljati svoje strupene pušice na Štajersko ljudstvo, iz Ljubljane hoče pridigovati svoj narodnjakarski evangelič in podjarmiti vso Spodnjo Štajersko, ki tega lista niti ni hotela, ko je bil v Celju tiskan. „Narodni List“ se tiska v Ljubljani v tisti tiskarni, kjer se tiskajo sploh vse v slovenskih listi. To moramo pribiti, čeprav smo popolnoma prepričani, da tudi ljubljanskemu „Narodnemu Listu“ ne bode žitje cvetelo. Preselitev v Ljubljano je zadnji rešilni poskus. Ali tudi v Ljubljani ne bodejo zastonj in brez denarja tiskali. Zato bode „Narodni List“ prav kmalu iz površja izginil. In mi boderemo, zlasti v teh vročih dneh kislih kumaric, prav britke solzice za njim, jokali!

Srbi v Ptiju. Kadar smo mi trdili, da se med ptujskimi narodnjakarji širi srbofilski gonja, takrat se nas je od prvaške strani psovalo in nas zaničevalo, češ da denunciramo in obrekujemo. Pa je vendar res! Dokaz dogodki zadnjih dni. Medtem ko se je ves civilizirani svet zgrajal nad grozovitim umorom v Sarajevi, prirejali so prvaki veselice z godbo. Glavno taborišče srbskih priateljev v Ptiju je seveda gostilna Mahorič, katero ljudstvo že splošno imenuje krčmo „pri srbskem Petru.“ Tam je pravi srbofilski Babylon. Za danes poročamo le o dveh slučajih, katere bode sicer sodnijska preiskava pojasnila. Te dni bil je namreč solicitator Polančko od dra. Gosak-a (ki je zet g. Mahoriča!) aretiran. Več prič je trdilo, da je Polančko pred Mahoričovo gostilno zaklical: „Živjo Princip“ (to je namreč morilec prestolonaslednika). Polančko je tajil. Pri zaslišanju pa se je izvedelo, da je pisar c. k. okrajne sodnije v Ptiju Franc Fraš istotako „Živijo Princip“ zaklical. Fraš je bil takoj aretiran in sodniji oddan. Menda je že k okrožni sodniji v Maribor poslan. Fraš je eden prvih agitatorjev tukajšnje slovensko-prvaške stranke. On stanuje seveda pri Mahoriču (!). Govori se, da je dejanje že priznal. Solicitorja Polančko so izpustili, a preiskava proti njemu teče naprej. Kajti ne veš, ali je samo Fraš, ali pa Polančko ali pa sta oba nesramni klic izustila. Samoumevnje je, da je dr. Gosak prevzel za oba obtičenca troške; hrano v zapor pa sta dobivala iz Mahoričeve gostilne. Take so torej razmere pri ptujskih — Srbih!

Slovenski „Srbi“. V Slov. Bistrici so aretirali slovensko-prvaškega trgovskega pomočnika K. Em. pa; ta fantalin je bil tako predzen, da je ravno zdaj v času največje razburjenosti nad zverinskim umorom v Sarajevu klical v gostilni: „Živijo Srbi!“ Pri zagriženemu temu fantalinu našli so tudi od njega zloženo pesem, v kateri poveličuje umor prestolonaslednika. Srbskega prijatelja morilcev so izročili mariborski okrožni sodniji. Zdaj se zopet vidi, kako daleč vodi prvaško hujškanje. Patriotična hujščina prvakov ne pomaga več čez to dejstvo: v Sarajevu kakor pri nas na Spodnjem Štajerskem se je ednako hujškalo zoper Avstrijo! Klerikalni listi kričijo, da se mi zavzemamo za Robleka in da je s tem dokazan „kompro-

mis“ med „narodno stranko“ in nami. Nam se gre pa edino za resnico! Mi smo proti Robleku vodili dovolj hudih bojev. Ali tistega značaja pač nimamo, kakor klerikalci, ki kradejo vsakemu političnemu nasprotniku čast in poštenje. To je eno! Drugo pa je, da — naj mariborski klerikalci raje o „kompromisih“ molčijo. Kajti ta banda političnih popov bi se zvezala tudi s hudičem, ako bi ji ta kak politični uspeh zasiguril. Dokazov za to trditev imamo dovolj!

Prijatelji srbskih morilcev. V delavski kuhinji elektrarne v Faalu pogovarjali so se delavci glede umora na prestolonasledniku Francu Ferdinandu. Pri temu se je slovenski delavec Simon Ogris, doma iz Rikarevati na Koroškem, glede cesarja tako grdo izražal in je atentat hvalil, tako da so ga orožniki arretirali in sodniji oddali. — V Leitersbergu bilo je več oseb v stanovanju tamoznjega čevljarja Vincenca Mrak. Med njimi nahajal se je tudi viničarski sin Jože Šešerko. Ta je baje tudi odobraval umor prestolonaslednika. Zato so ga orožniki arretirali in okrožni sodniji oddali. Pomisliti se mora, da so to sami slovenski klerikalci. Voditelji te bande pa se delajo danes za najboljše patriote!

Cudno prorokovanje. „Pettauer Zeitung“ poroča, da je prišla pred okroglo dvema mesecoma v ptujski „Vereinshaus“ neka neznanata Hrvatica, ki se je precej čudno vedla. Gostje so se pričeli z njo norčevati. Kar nakrat pa je ženska brez vsacega vzroka zaklicala: „Prestolonaslednik Franc Ferdinand ne boste nikdar naš car!“ Ženska je bila takrat zaradi vlačugarstva arretirana in „per řub“ odpeljana. Njenih besed takrat seveda ni nikdo resnim smatral. Zdaj pa se spominjajo vsi teh besed in se čudijo nad grozovitim prorokovanjem, ki je bilo v krvavi Sarajevo uresničeno.

Špion? Orožniki v Pragerhofu arretirali so nekega zdravnika iz Varaždina, ker je na sumu, da je vohunil. Oddali so ga mariborski okrožni sodniji.

Počaščenje. Mesto Šoštanj imenovalo je graščaka plem. Haebler za svojega častnega meščana. Nemška društva in šolska deca napravila so obhod z lampijoni pred grad Guttenbüchel, kjer se je pelo ter graščaku tudi ustmeno zahvalo izrazilo. Graščak plem. Haebler storil je že izredno veliko dobrega za mesto Šoštanj in se mu ima prebivalstvo jako mnogo zahvaliti. On je pač eden tistih redkih mož, ki niso le po naslovu, marveč tudi po srcu pravi plemenitaši!

Premiranje kobil. Dne 15. julija t. l. vršilo se je na živinskem sejmišču v Ptaju premiranje kobil in kobilnih žrebet za okraj Ptuj in Maribor (desni breg Drave). Prignallo se je nad 100 konjev. To je gotovo znamenje, da ima kmetsko prebivalstvo že velik interes za konjerejo. Ko se je kobile posamezno ogledalo, imel je načelnik c. k. konjerejskega društva za Štajersko g. plem. Rosmanit nagovor, pri katemer je predstavljeni material označil. Dejal je, da predstavljene kobile-materje niso posebno lepe; to je dokaz, da prebivalstvo boljše kobile prodaja in si za pleme le slabši material obdrži. Načelnik je svaril pred takim postopanjem. Dveletna in mlajša žrebeta označil pa je načelnik kot tako dobra. Zahvalil se je pri zastopniku c. k. okrajnega glavarstva za interes, s katerim zasleduje tudi konjerejo; nadalje pri okrajnemu načelniku g. Ornigu za vse pripravljalna dela, zlasti pa tudi okrajnemu zastopu za velike okrajne dobitke. G. okrajni načelnik Ornig prestavil je ta nagovor v domačo slovenščino in je poleg tega omenil, da je ptujski okrajni zastop vsled velikega pomena umne konjereje

skoraj 800 K za premije dovolil, torej več, nego mnogo bogatejši mariborski okraj. Gospod prezent zaklical je potem „hoch“ Njegovemu Velicanstvu cesarju. Potem se je pričela razdelitev premij. Dobili so: Za materinske kobile in sesalne žrebete: državne premije (srebrna medalja in 50 kron) M. Letnik, Uernovec, S. Mlakar, Sankendorf, Joh. Zigart, Orebovavas; — deželna premija: Joh. Prosenjak iz Spuhlje; — okrajne premije: Jos. Vrabl, Spodnji Velovlek, Jos. Bračič, Janževavas, Anton Baumann, Sankendorf, Joh. Koletnik, Mala Varonica, Franc Venta, Formin, G. Tomanič, Sankendorf, M. Sušec, Ottendorf, M. Čuček, Ternovska vas.

— Za mlade kobile: Državna premija (srebrna medalja in 50 K) dobil je Joh. Prosenjak iz Spuhlje, deželno premijo Franc Trunk iz Formina, okrajne premije pa: Jakob Žampa, Juvance, M. Sušec, Ottendorf, A. Pihler, Spodnji Velovlek, A. Potočnik, Rače, Bl. Klaniček, Hajdin, Joh. Kumauer, Slivnica, Fr. Jerež, Juršice, Fr. Bezjak, Možgance, A. Toplak, Bruckldorf, Joh. Žirovnik, Jurovce, Joh. Cvetko, Juvance, Fr. Schosteritsch, Št. Vid, A. Herga, Gabernik, A. Pihler, Juvance, Jakob Polaneč, Zagorič, Fr. Munda, Cobetince, G. Čuček, Vareja, Jos. Vrabl, Sp. Velovlek, Anton Merkuš, Zgornja Pristova, Franc Bezjak, Možgance. —

Za dveletna kobilna žrebete: državni premiji (srebrna medalja in 50 K): Jos. Bračič iz Janževca in Al. Brodnjak iz Formina; deželna premija Joh. Horvat iz Orebovca; okrajne dobitke: F. Valič, Možgance, A. Zupančič, Jurovce, Jos. Vrabl, Spodnji Velovlek, A. Zupančič, Jurovce, V. Marinič, Loka, Al. Bezjak, Jiršovce, M. Valenček, Možgance, F. Pichler, Spodnji Velovlek, Joh. Horvat, Rače, M. Toplak, Podvinje, Joh. Murko, Markldorf. — Za enoletne kobilice so dobili državne premije po 50 K in medaljo: Ferd. Korper, Formin, Marija Leskoscheg, Spodnji Breg; deželne premije pa M. Horvat iz Formina; okrajne premije: Jos. Horvat, Gabernik, Peter Plohl, Formin, V. Blatnik, Ješence, F. Munda, Pobetince, Al. Bezjak, Sv. Marko, Jos. Budiga, Rače, Joh. Prelog, Gajovce, Anton Pernat, Spodnji Jablink. Anton Kovačič, Spodnji Velovlek, Anton Valcer, Spuhlje, Anton Zupančič, Jurovec, Alojzija Mursič, Formin, Valentin Čuš, Dornava.

Nevihta na Zgornjem Štajerskem. Na Zgornjem Štajerskem zgodi se je v dolini, znani pod imenom „Gesause“, velika nevihta. Voda je pridivjala iz planin, odnesla vse brvi in mostove ter napravila velikansko škodo. Največ škode se je konstatiralo v Johnsbachu, kjer so vrtovi naravnost opustošeni. Vas je bila dalje časa popolnoma ločena od postaje. Mnogo turistov se je hotelo odpeljati, pa so morali tako dolgo čakati, da se je zamoglo napraviti nasilne brvi. Sredi v najhujši nevihti udarila je tudi strela in je pogorelo več poslopij. Prizadeta škoda je prav ogromna. Tudi v drugih krajih zgornje, srednje in spodnje Štajerske so se že zgodile hude nevihte.

Diamanteno poroko praznovala sta te dni zakonska Andrej in Marija Gollob v Freideggu pri Mariboru. Jubilar bil je rojen leta 1834, njegova soproga pa 1832; poročila sta se pa 13. februarja 1854. Gospod Gollob bil je tudi 25 let član občinskega zastopa v Leitersbergu. On in njegova žena sta oba v najboljšem zdravju. Čestitamo jima prisrčno k tej redki slavnosti!

Imenovanje. V Slovenski vasi pri Ptaju imenovali so vrlega deželnega poslanca in graščaka g. Richarda Klammera na Ebensfeldu za častnega občana. Velezaslužnemu g. Klammerju čestitamo prav iskreno.

Požig. Dne 24. p. m. pogorelo je posestvo kmeta Koštomi v Loki pri Vojniku. Ker je bil

posestnik precej visoko zavarovan, se je kmalu sumilo, da se mu je šlo edino za zavarovalnino. Orožniki so zdaj posestnika in njegovega hlapca Franca Kosman zaprli; sicer obadvaja tajita, ali dokazano je, da je Koštomi svojega hlapca najel, da naj ta zažge.

Srbški vlonilci. Dne 11. t. m. potovala stanevi Jakob Pisek in Radovan Slavelj skozi Celje. V gostilni „Schwarzer Adler“ sta iz večih kovčev ukradla gostom denarja, obleke in drugih predmetov. Orožniki stražmojster Perko v Štorču zasledoval je tatova. Posrečilo se mu je vjeti Pišeka pri Teharijih. Slavelj pa je v bližnjem gozdu izginil.

Zverinski hlapec. Zadnjič poginila je 500 kron vredna krava neke posestnice v Schnecken-dorfu pri Celju. Kravo je nekdo z nožem petkrat na trebuhi ranil. Kot krvica zaprli so orožniki pri posestnici uslužbenega hlapca Franca Tratenšek. Dolži se ga tudi, da je posestnici večkrat s požigom grozil. Tratenšek je kako nevaren človek, ki je bil svoj čas tudi že zaradi požiga na 5 let ječe obsojen.

Šlepar. V okolica Celja je fabrični delavec Johan Homan iz raznih trgovcev izvabil več blaga. Pri naročilih podpisal se je za „doktorja.“ Potem je z blagom izginil. Ali zdaj so ga orožniki v neki fabriki v Knittelfeldu zasačili in sodniji oddali.

Pijonir utenil. Pri Mariboru padel je neki pijonir iz pontona v Dravo in je v valovih izginil. Doslej mrlja še niso našli.

Golufija. V Dobrenku pri Mariboru prodala sta zakonska Anton in Neža Marinšek svoje skoraj popolnoma zadolženo posestvo posestniku Scharmann v Cirknici za 8000 kron. Ostanek kupnine v znesku 690 kron poravnal je Scharmann z dvema menicama (na 278 K in 412 K) za Nežo Marinšek. Anton Marinšek pa je menico svoji ženi ukradel, je ponaredil drugo, ednakovo se glasečo menico, medtem ko je pravo menico nekemu Johantu Rokavec v Mariboru prodal. Scharmann bi moral vsled tega dvakrat plačati menico. Marinšeka so zadrli.

Izgublja se je na poti od „Elefanta“ do pekarjev Kodella v Ptaju srebrna ženska ura in srebrna verižica. Kdo jo najde, naj se oglaši v mestni stražnici; dobi dobro nagrado.

Iz Koroškega.

Naskok na Koroško.

Z neverjetno strastno silo vrgli so se slovenski klerikalci na prelepoto Koroško, da bi jo podjavili in v svoje nazadnjake kreplje spravili. V svojih zanikrnih listih so že odkrito izjavili, da smatrajo pridobitev Koroške za prvi korak v urešnjenje jugoslovenske ideje. V tistem hipu torek, ko bi bila domača koroška stranka premagana in bi prišli iz Kranjske prihajajoči hujščaki na krmilo, v tistem trenutku bi bil prvi korak storjen, da se razbije naša avstrijska domovina, da se raztrgajo zgodovinske kronovine habsburške krone. Gotovo je in pribito ostane, da hočejo v „jugoslovenski“ ideji zaslepljeni pravški Slovenci poštenu koroško ljudstvo srbskim kraljemorilcem prodati. Seveda se danes ti hujščaki nezavadenemu ljudstvu še z medenimi frizami laskajo in govorijo tako, kakor da bi se jim šlo v resnici edino za „pravice“ slovenskega kmeta. Pa to so le fraze, to je le medena vaba. V resnici pa hočejo avstro-ogrsko monarhijo ugonobiti, da bi čimprej uresničili svoje jugoslovenske sanje . . .

Pretekla nedelja bila je zopet dan panslavistične orgije v Rožni dolini, katera kranjskim hujščakom v prvi vrsti diši. Napravili so v

Pri temu nam služi tako dobro Fellerjev bolečine odpravljajoči, osvežujoči in oživljajoči rastlinski esenc-fluid z zn. „Elsafluid.“ O tem moramo biti prepričani, ako čitamo pisma kakor ono gospoda profesorja dr. Eugena Lux, Wišmova a/W. Galicija. Ta zdravnik piše: „Veseli me, da Vam zamorem naznanimi, da sem Vaš izborni „Elsafluid“ po mnogoštevilnih poskusih kot posebno dobro sredstvo našel zoper revmatične in gihične bolezni, zoper kašelj, zobo-in-glavobol, trganje v udih in posebno zoper bolezni očeh. Rabim je pri mojih mnogoštevilnih pacientih s krasnim uspehom in preporočam vsem lekarnarjem, je naročiti.“

Mi zamoremo Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“ našim čitateljem tudi iz lastne izkušnje

najbolje priporočati in naj bi vsakdo 12 steklenic za 5 kron franko od apotekarja E. V.

Feller, Stubiča, Elsaplatz št. 241 (Hrvatska)

naročil, da bi to bilo v edno v hiši imel. Obenam

zamore se tudi Fellerjeve odvajalne Rhabarbara-

kroglice z zn. „Elsa-kroglice“, 6 škatljic za

4 krone franko naročiti.

— — — akir.

Moč volje

je lastnost, ki zamore svojega lastnika v resnici srečnega napraviti. Ljudje so večinoma glede volje slabotni. Na volji močni je mnogokrat boljši od drugih ljudi in to mu prinaša vedno dobičke. Lahko se reče, da na volji močni druge ljudi skoraj brez nasprotovanja prevladuje.

Močna volja zamore pa le v zdravem truplu stanovati. Zato moramo v prvi vrsti nato delovati, da ostanemo zdravi in od bolečin prosti.